

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 7.

5 kwietnia 1935.

T R E Ś Ć:

OKÓLNIKI:

	Str.
Nr. 1756/I.K./35 w sprawie podziału czynności w sądach okręgowych . . .	118
Nr. 1757/I.M./35 w sprawie sporządzania pism rekwizycyjnych kierowanych do Konsulatów polskich	118

PISMO OKÓLNE

Nr. 1339/BP/35 w sprawie porządku składania życzeń noworocznych i imieninowych Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej i Panu Pierwszemu Marszałkowi Polski	119

PRZEPISY dotyczące kalkulacji kosztów robocizny więźniów, wydane przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu dla działów pracy więzień	119

KOMUNIKATY:

w sprawie powołania na komisje lekarskie funkcjonariuszów, zwolnionych w drodze dyscyplinarnej	130
w sprawie Związku Inżynierów Chemików	131
w sprawie popierania akcji Ligi Morskiej i Kolonjalnej	132
w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych	132

RUCH SŁUŻBOWY:

Ruch służbowy w sądownictwie	132
Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich	134

ADWOKATURA	135

BIBLIOGRAFJA	136

OKÓLNIK Nr. 1756/L. K./35**w sprawie podziału czynności w sądach okręgowych.****Do Panów Prezesów sądów okręgowych.**

W związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 1935 r. nowego prawa pracy, które przekazało orzecznictwo karne w zakresie ochrony pracy do postępowania karnego administracyjnego przed inspektorami pracy, zachodzi potrzeba ześrodkowania sądowego rozpoznawania tych spraw w trybie art. 640 i nast. k. p. k. w rękach jednego sędziego. Rozległa i specjalna dziedzina prawa o ochronie pracy wymaga bowiem specjalizacji sędziowskiej, którą można osiągnąć jedynie przez stałe powierzanie spraw z tej dziedziny prawa temu samemu sędziemu, wykazującemu ponadto teoretyczną znajomość podstaw prawa pracy i praktyczne w tej dziedzinie zainteresowanie.

Wobec tego zarządzam, aby Panowie Prezesi w swych wnioskach co do podziału czynności w sądzie okręgowym (art. 52 u. s. p.) uwzględniali przekazanie jednemu sędziemu wszystkich spraw, w których orzeczenie karne administracyjne wydał inspektor pracy.

Warszawa, dnia 13 marca 1935 r.

Minister Sprawiedliwości:

*Czesław Michałowski***OKÓLNIK Nr. 1757/L. M./35****w sprawie sporządzania pism rekwizycyjnych kierowanych do Konsulatów polskich.****Do wszystkich sądów.**

Jeden z Konsulatów polskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej zwrócił uwagę Ministerstwa Spraw Zagranicznych na następujący stan rzeczy:

rekwizycje sądów polskich nie mogą być ze względu na znaczne koszty i stratę czasu wykonywane w siedzibie Konsulatu, gdy osoby, które mają być przesłuchane zamieszkują w znacznej odległości od tej siedziby. W takich przypadkach w szczególności w sprawach niespornych (odebranie deklaracji spadkowej i t. p. oświadczenia), Konsulat stara się rekwizycję załatwić drogą korespondencji. Najwłaściwszym i najprostszym sposobem jest przesłanie danej osobie oryginalnego pisma sądowego. Takie załatwienie jest jednak najczęściej niemożliwe, albowiem pisma te zredagowane są niezrozumiałym dla zainteresowanych językiem prawniczym w sposób niejasny i zawiły. Powstająca stąd konieczność przerabiania tych pism i przystosowywania ich do umysłowości osób, dla których są przeznaczone, połączona jest ze znacznym nakładem pracy ze strony Konsulatów.

Wobec powyższego zarządzam co następuje:

Do stylu i sposobu wyrażania się pism sądowych, zwłaszcza w przypadkach wyżej opisanych, należy przykładac szczególną wagę. Język tych pism powinien być możliwie prosty i jasny. Należy unikać okresów długich i skomplikowanych, oraz wyrażań obcych, a określenia prawnicze w miarę możliwości i w sposób celowy zastępować określeniami potocznego języka, przystosowanymi do umysłowości osób, dla których pisma są

przeznaczone. Do pism rekwizycyjnych wysyłanych do Konsulatów Rzeczypospolitej Polskiej w Ameryce należy dołączać tyle odpisów, ilu osób pismo rekwizycyjne dotyczy.

Panów Prezesów Sądów i Sędziów Sprawujących Kierownictwo proszę o osobistą kontrolę tych pism i dopilnowanie należytego wykonywania niniejszego zarządzenia.

Warszawa, dnia 27 marca 1935 r.

Minister Sprawiedliwości:

*Czesław Michałowski***PISMO OKÓLNE Nr. 1339/BP/35****w sprawie porządku składania życzeń noworocznych i imieninowych Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej i Panu Pierwszemu Marszałkowi Polski.****Do Panów Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych.**

Ustalam następujący porządek składania życzeń noworocznych i imieninowych Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej i Panu Pierwszemu Marszałkowi Polski:

Przedstawiciele sądów grodzkich składają życzenia na ręce prezesów sądów okręgowych, którzy przesyłają je właściwemu prezesowi sądu apelacyjnego.

Prokuratorzy sądów okręgowych przesyłają życzenia na ręce prokuratorów sądów apelacyjnych.

Prezesi i prokuratorzy sądów apelacyjnych zebrane w ten sposób życzenia przedstawiają mnie.

Warszawa, dnia 15 marca 1935 r.

Minister Sprawiedliwości:

*Czesław Michałowski***P R Z E P I S Y**

dotyczące kalkulacji kosztów robocizny więźniów, wydane przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu dla działów pracy więzień.

§ 1.

Koszt robocizny więźnia, jako ocena jego pracy, składa się z następujących pozycji: 1) wynagrodzenie więźnia, 2) dodatkowe żywienie więźnia, 3) odliczenie na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia, 4) odliczenie na premje dla więźniów pracujących przy ciężkich robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu, 5) odliczenie za zawodowe kształcenie więźniów.

§ 2.

Wysokość sum, z których się składa koszt robocizny więźnia, ustala Ministerstwo Sprawiedliwości na każdy okres budżetowy i podaje do wiadomości zarządom więzień.

Normy pieniężne dodatkowego żywienia więźniów ustala się: dla pierwszej kategorii w wysokości wartości co najmniej 600 gram chleba pytlowego, dla drugiej kategorii — co najmniej 500 gr chleba pytlowego, dla trzeciej kategorii — co najmniej 400 gr chleba pytlowego. Artykuły żywnościowe, nabyte za powyższe normy pieniężne, mają zawierać co najmniej: dla I-ej kategorii 1200 kaloryj, dla II-ej kategorii 1000 kaloryj, dla III-ej kategorii 800 kaloryj.

Gdyby sumy, określone przez Ministerstwo Sprawiedliwości na dodatkowe żywienie więźniów, okazały się niższe od miejscowej ceny rynkowej chleba pytlowego, dział pracy więzienia zwiększa je do wysokości ceny rynkowej chleba pytlowego, zawiadamiając o tem Ministerstwo Sprawiedliwości.

§ 3.

Wiezienia, w których więźniowie odbywają karę nie dłużej, jak 6 miesięcy i w których niema warsztatów, za koszt robocizny więźnia, wynajętego do roboty, należy jedynie przyjąć ustalone zgodnie z § 2 niniejszych przepisów: 1) wynagrodzenie więźnia za pracę, 2) dodatkowe żywienie więźnia.

§ 4.

Więźniów zatrudnionych dochodowo dzieli się na 3 kategorie, w zależności od ich kwalifikacyj fachowych, wydajności pracy, oraz sprawowania się w więzieniu.

Więźniowie zatrudnieni dochodowo otrzymują wynagrodzenie za pracę oraz dodatkowe żywienie: I-ej kategorii — według stawek najwyższych, II-ej kategorii — według stawek średnich, III-ej kategorii — według stawek najniższych.

Do I-ej kategorii zalicza się więźniów fachowców, t. j. dobrze wykwalifikowanych pracowników, odznaczających się staranną i wydajną pracą ponad normę, oraz wzorowem prowadzeniem się w więzieniu.

Do II-ej kategorii zalicza się więźniów fachowców mniej uzdolnionych, więźniów niefachowców, pracujących ciężko lub w trudnych warunkach, o ile więźniowie ci odznaczają się wzorowem prowadzeniem się w więzieniu.

Do I-ej kategorii można zaliczyć nie więcej, niż 20% ogółu zatrudnionych dochodowo więźniów, do II-ej kategorii nie więcej, niż 40%.

Do III-ej kategorii zalicza się więźniów pozostałych.

Więźniowie za pilność w pracy i wzorowe prowadzenie się w więzieniu mogą być przenoszeni z niższej do następnej wyższej kategorii, zaś za karę — z wyższej do niższej kategorii.

Wiezienia, wymienione w § 3 niniejszych przepisów, zaliczają wszystkich więźniów zatrudnionych dochodowo do II-ej kategorii.

Więźniowie, zatrudnieni przy ciężkich robotach gospodarczych więzienia, nieopłacanych z budżetu, otrzymują z funduszu, przeznaczonego na ten cel (§ 1 pkt. 4), premję według pełnych stawek III-ej kategorii płacy więźniów zatrudnionych dochodowo. Więźniowie ci nie otrzymują jednak sum, przeznaczonych na dodatkowe żywienie.

§ 5.

Pracę więźniów przy wynajmie dla instytucji państwowych i samorządowych liczy się na dniówki. Przy zatrudnieniu zaś w przedsiębiorstwach więziennych, każdemu więźniowi wyznacza się zadanie dzienne, równające się minimum połowie rzeczywistej wydajności dziennej pracy

robotnika wolnego tego samego zawodu. Zadanie dzienne wyznacza się więźniom indywidualnie, lub według podziału na grupy i każde takie całe zadanie dzienne liczy się za jeden dzień pracy.

§ 6.

Ustalony, w myśl § 2 niniejszych przepisów, koszt robocizny więźnia i poszczególne pozycje tego kosztu, działy pracy więzień mają liczyć w stosunku do jednego dnia roboczego wynajmu więźnia, lub wykonanego przez niego jednego normalnego zadania dziennego.

O ile więzień wykona tylko część wyznaczonego mu zadania dziennego, chociażby pracował w ciągu całego dnia, względnie przepracuje przy wynajmie część dnia roboczego, to w tymże stosunku liczy się koszt robocizny i poszczególne pozycje tego kosztu.

Część wykonanej pracy przez więźnia może być liczona w ułamkach $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$. Inne ułamki nie mogą mieć zastosowania. Nie może być zaliczona praca więźniowi, jeżeli on w ciągu dnia wykona mniej, niż $\frac{1}{4}$ zadania dziennego, względnie przepracuje przy wynajmie mniej, niż $\frac{1}{4}$ dnia roboczego.

§ 7.

Więzień, który prócz całego wyznaczonego mu normalnego zadania dziennego wykona w tymże dniu drugie takie samo zadanie dzienne ponad normę, lub część tego zadania ($\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$), w celu osiągnięcia jak największej korzyści pod względem penitencjarnym oraz gospodarczym, otrzymuje za pracę ponad normę nagrodę w wysokości podwójnej stawki wynagrodzenia, jaka przysługuje mu za pracę normalną. Dodatkowe żywienie za pracę ponad normę więźniowi nie przysługuje.

Nagroda może być przyznana najwyżej za jedno zadanie dzienne, wykonane w jednym dniu ponad normę.

Przyznane więźniom nagrody za pracę ponad normę zalicza się do kosztów robocizny i uwzględnia się przy kalkulacji zamówień.

§ 8.

Więźniowi zatrudnionemu w charakterze ucznia przy nauce rzemiosła przysługuje wynagrodzenie i dodatkowe żywienie według III-ej kategorii płacy dopiero z chwilą wykonania przez niego $\frac{1}{4}$ zadania dziennego najniższej kategorii.

§ 9.

Więźniowi zdrowemu, który z powodu lenistwa lub niechęci do pracy nie wykona w ciągu dnia bez uzasadnionej przyczyny wyznaczonego mu zadania dziennego, nie może być przyznane wynagrodzenie oraz dodatkowe żywienie.

§ 10.

W końcu każdego miesiąca gospodarczego działy pracy więzień obowiązane są przeprowadzić, oddzielnie dla każdego warsztatu, obrachunek miesięczny kosztów robocizny więźniów i przyznanych więźniom nagród za wykonane zadania dzienne ponad normę (wzór Nr. 1), oraz zestawienie poszczególnych pozycji, składających się w myśl § 1 na koszt robocizny więźnia. Dla uzyskania ścisłych zestawień rachunkowych działy pracy więzień powinny:

- 1) ustalić ogólne ilości normalnych zadań dziennych, wykonanych przez więźniów w danym miesiącu gospodarczym i to oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa więziennego;
- 2) ustalić ogólne ilości dni pracy więźniów przy wynajmie, z zaznaczeniem, ile dni przepracowano z dodatkowym żywieniem;
- 3) ustalić ogólne ilości zadań dziennych, wykonanych ponad normę przez więźniów poszczególnych kategorii płacy, oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa więziennego.

§ 11.

Wynagrodzenie więźniów za pracę, sumy, przypadające na ich dodatkowe żywienie, oraz przyznane im nagrody za wykonane zadaniaienne ponad normę, oblicza się dla każdego więźnia oddzielnie i zapisuje się na jego konto.

Sumę, stanowiącą wynagrodzenie więźnia za wykonane normalne zadanieienne, względnie przepracowane dni przy wynajmie, dzieli się na dwie równe części, z których jedna część pozostaje na rachunku więźnia do czasu zwolnienia go z więzienia, drugą zaś część oraz całkowitą sumę przyznaczonych mu nagród za wykonane zadaniaienne ponad normę przeznaczają się do dyspozycji więźnia podczas pobytu jego w więzieniu na wszelkie jego wydatki, dozwolone regulaminem więziennym.

Pierwsza część wynagrodzenia więźnia, pozostawiona na jego rachunku do czasu zwolnienia z więzienia, może być wydatkowana na potrzeby więźnia przed zwolnieniem z więzienia tylko w wyjątkowych wypadkach i to za zgodą Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 12.

Przy obrachunku miesięcznym kosztu robocizny więźniów i poszczególnych pozycji tego kosztu, przyjmuje się jako zasadę, że ułamki poniżej pół grosza odrzuca się, zaś pół grosza i wyżej zaokrągla się wzwyż do całego grosza.

§ 13.

Każdy więzień zatrudniony dochodowo winien posiadać książeczkę roboczą (wzór Nr. 2), która ma zawierać ilości dni pracy jego przy wynajmie, względnie wykonanych przez niego w poszczególnych miesiącach zadań dziennych normalnych i ponad normę, oraz należności z tego tytułu, jak również wypłacone mu kwoty, zapisane na jego rachunku, zgodnie z § 11 niniejszych przepisów.

§ 14.

Z sum, przeznaczonych na dodatkowe żywienie więźniów, mają być zakupywane wyłącznie tylko artykuły żywnościowe, jak chleb, tłuszcze i t. p. Innych artykułów (papierosy, tabaka i t. p.) z powyższych sum zakupywać nie wolno.

§ 15.

Z odbioru swego wynagrodzenia w całości lub częściowo oraz sum, przypadających na dodatkowe żywienie, więźniowie obowiązani są każdorazowo kwitować.

W razie wypłacenia należności pewnej grupie więźniów jednocześnie, więźniowie ci mogą kwitować z odbioru sum na jednej liście, która

służyć będzie za rozchodowy dowód kasowy. Lista taka winna zawierać: 1) Nr. porządkowy, 2) imię i nazwisko więźnia, 3) Nr. konta więźnia w księdze należności więźniów, 4) sumy (saldo) pozostające na koncie więźnia do jego dyspozycji: a) podczas pobytu w więzieniu, b) po wyjściu z więzienia i c) przeznaczone na dodatkowe żywienie, 5) sumę wypłaconą, 6) pokwitowanie więźnia z odbioru i 7) uwagi.

§ 16.

Przy zwolnieniu więźnia z więzienia powinna mu być wypłacona całkowita suma, pozostająca na jego rachunku.

Jeżeli więzień zrzeknie się swojej należności, wówczas należność tę przelewa się na rachunek zapomóg dla więźniów zwalnianych z więzienia, na podstawie sporządzonego o tem protokołu, w obecności świadków.

Natomiast należności więźnia niepodjęte przez niego z powodu śmierci, ucieczki z więzienia, lub innych wypadków, przelewa się do jego własnego depozytu. Z depozytem tym postępuje się w myśl art. 47 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. w sprawie organizacji więziennictwa (Dz. U. R. P. Nr. 29 z dnia 14 marca 1928).

§ 17.

Sumą, przeznaczoną na premje dla więźniów, zatrudnionych przy gospodarczych robotach więzienia, dysponuje naczelnik (przełożony) więzienia, przekazując ją więźniom na to zasługującym.

Premje te mają być udzielane więźniom, zatrudnionym ciężką pracą przy gospodarczych robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu.

Do ciężkich robót gospodarczych więzienia w pierwszym rzędzie należą: rąbanie drzewa na potrzeby więzienia, obsługa kotłów, palenie w piecach, pranie i t. p.

Listę pracy więźniów zatrudnionych przy powyższych robotach gospodarczych prowadzi dział gospodarczy więzienia, wypłatę zaś na podstawie zleceń naczelnika (przełożonego) więzienia uskutecznia w końcu miesiąca dział pracy.

§ 18.

Premje, przyznane więźniom za pracę przy gospodarczych robotach więzienia, wpisuje się do depozytu więźnia.

§ 19.

Sumami, przeznaczonemi na zapomogi dla więźniów, zwalnianych z więzienia, dysponuje naczelnik więzienia, o ile Ministerstwo Sprawiedliwości nie postanowi inaczej w poszczególnych wypadkach. Przy udzielaniu tych zapomóg należy brać pod uwagę rzeczywiste potrzeby i materialne położenie więźniów, ubiegających się o zapomogi. W szczególności, zapomogi te mają być udzielane na przejazd i koszty utrzymania w czasie podróży do stałego miejsca zamieszkania, na zakup ubrania i inne najniezbędniejsze wydatki w chwili zwolnienia z więzienia.

§ 20.

Sumy, przeznaczone na fundusz zawodowego kształcenia, należy przenosić w końcu każdego kwartału z rachunku funduszu na zawodowe kształcenie na rachunek Wydziału Pracy Więźniów. Powyższe sumy bę-

dą użyte przez Ministerstwo Sprawiedliwości wyłącznie na organizację zawodowego szkolnictwa w więzieniach.

§ 21.

Pracę więźniów przy wypieku chleba dla gospodarstwa więziennego oraz przy remoncie budynków więziennych nie zalicza się do robót dochodowych.

Za powyższą pracę otrzymują więźniowie jedynie wynagrodzenie dzienne i dodatkowe żywienie według kategorii, do których są zaliczeni.

Sumy na powyższe wynagrodzenie oraz dodatkowe żywienie wypłaca dział pracy i księguje w księdze należności więźniów, zgodnie z § 11 niniejszych przepisów, obciążając temi sumami rachunek działu gospodarczego. Dział gospodarczy więzienia zwraca te sumy niezwłocznie działowi pracy z kredytów, przyznanych na żywienie więźniów, względnie remont budynków.

§ 22.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 roku. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane w tym przedmiocie przepisy.

Warszawa, dnia 30 marca 1935 r.

Minister Sprawiedliwości:
Czesław Michałowski

Wzór Nr 1

do § 10 przepisów, dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów.

O b l i c z e n i e

dziennego kosztu robocizny więźnia oraz miesięcznej sumy kosztów robocizny więźniów, zatrudnionych przez dział pracy więzienia w ..... w miesiącu ..... 19..... r. i podział tej miesięcznej sumy kosztów na poszczególne pozycje.

I. Dzienny koszt robocizny więźnia stanowi:

1) Wynagrodzenie więźnia za pracę:

I kategorii	..... gr 40	
II "	..... " 30	przeciętnie
III "	..... " 20	gr 30

2) dodatkowe żywienie więźnia:

I kategorii	..... gr 25	
II "	..... " 20	przeciętnie
III "	..... " 15	gr 20

- 3) odliczenie na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia w wysokości ..... gr 01
- 4) odliczenie na premje dla więźniów zatrudnionych przy ciężkich gospodarczych robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu, w wysokości ..... gr 02
- 5) odliczenie na zawodowe kształcenie więźniów w wysokości ..... gr 07
- Ogólna suma dziennego kosztu robocizny więźnia ..... gr 60

II. W miesiącu ..... 19..... r. według list pracy przepracowano:

(każde wykonane normalne zadanie dzienne liczy się za jeden dzień pracy)

- 1) W warsztacie stolarskim 420 dni po gr 60 ..... zł 252 gr —
- 2) " " szewskim 130 " " " 60 ..... " 78 " —
- 3) " " krawieckim 200 " " " 60 ..... " 120 " —
- 4) " " introligat. 150 " " " 60 ..... " 90 " —
- 5) " " — — — — — — — —
- 6) " " — — — — — — — —
- 7) " " — — — — — — — —
- 8) " " — — — — — — — —
- 9) " " — — — — — — — —
- 10) " " — — — — — — — —
- 11) We własnym gospodarstwie rolnem 10 dni po gr 60 ..... zł 6 gr —
- 12) Przy obsłudze koni 20 " " " 60 ..... " 12 " —
- 13) " " krów — — — — — — — —
- 14) " " trzody chlewnej — — — — — — — —
- 15) " " — — — — — — — —
- 16) Przy wynajmie z dodatkowym żywieniem na koszt działu pracy
- a) z narzędziami pracy 160 dni po gr 60 ..... zł 96 gr —
- b) bez narzędzi — — — — — — — —
- 1090 dni po gr 60 ..... zł 654 gr —
- 17) Przy wynajmie z dodatkowym żywieniem na koszt wynajmującego
- a) z narzędziami pracy
- b) bez narzędzi (III kat.) 110 dni po gr 45 ..... zł 49 gr 50
- pracy

R a z e m 1200 dni ..... zł 703 gr 50

Prócz tego wykonano zadań dziennych ponad normę przez więźniów:

I kategorii				II kategorii			
1)	w warsztacie	stolarskim	27 3/4 po gr 80 — zł 22,20	4 1/2	po gr 60 — zł 2,70		
2)	"	szewskim	8 3/4 " " 80 — " 7,00	2 3/4	" " 60 — " 1,65		
3)	"	krawieckim	13 1/4 " " 80 — " 10,60	2 3/4	" " 60 — " 1,65		
4)	"	introlig.	11 1/4 " " 80 — " 9,00				
5)	"	"					
6)	"	"					
7)	"	"					
8)	"	"					
9)	"	"					
10)	"	"					
Razem		61	po gr 80 — zł 48,80	10	po gr 60 — zł 6,00		

III kategorii			
1)	w warsztacie	po gr	zł gr
2)	"	"	"
3)	"	"	"
4)	"	"	"
5)	"	"	"
6)	"	"	"
7)	"	"	"
8)	"	"	"
9)	"	"	"
10)	"	"	"
Razem		—	—

Ogólna suma miesięczna kosztów robocizny więźniów wynosi: (703,50 + 48,80 + 6,00) zł 758,30.

III. Podział ogólnej sumy miesięcznej kosztów robocizny więźniów na poszczególne pozycje:

Z sumy zł 758,30 przypada:

- a) na wynagrodzenie więźniów za prace obliczone dla każdego więźnia oddzielnie według list pracy:

Kategoria I-sza

za 240 dni pracy normalnej po gr 40 zł 96 gr 00
" 61 " " ponad normę " " 80 " 48 " 80

Kategoria II-ga

za 360 dni pracy normalnej po gr 30 zł 108 gr 00
" 10 " " ponad normę " " 60 " 6 " 00

Kategoria III-cia

za 600 dni pracy normalnej po gr 20 zł 120 gr 00
" — " " ponad normę " " 40 — zł 378 gr 80

- b) na dodatkowe żywienie więźniów obliczone dla każdego więźnia oddzielnie, według list pracy:

I kategorii	za 240 dni	po gr 25	zł 60 gr 00	
II	"	360 " " "	20 " 72 " 00	
III	"	490 " " "	15 " 73 " 50	zł 205 gr 50

- c) na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia za 1200 dni po 01 gr . . . . . zł 12 gr 00
d) na premje dla więźniów, zatrudnionych przy gospodarczych robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu za 1200 dni po gr 02 . . . . . " 24 " 00
e) na zawodowe kształcenie więźniów za 1200 dni po gr 07 . . . . . " 84 " 00

O g ó ł e m zł 704 gr 30

Pozostałość w sumie " 54 " 00

podzielono pomiędzy więźniów, którzy swoją wydajną pracą, a w szczególności pracą wykonaną ponad normę i jej starannem wykonaniem oraz dobrem sprawowaniem się w więzieniu zasłużyli na dane premje.

IV. Minimalny zysk,

który należy wpłacić na rachunek bieżący Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów, za 1200 dni pracy dochodowej więźniów licząc po gr 10 za jeden dzień wynosi . . . . . zł 120 gr 00

V. Roboty niedochodowe.

Przepracowano przy wypieku chleba dla gospodarstwa więziennego oraz przy remoncie budynków więziennych przez więźniów I kategorii:

30 dni, II kategorii 50 dni i III kategorii 50 dni, za które przyznano więźniom na rachunek gospodarstwa więziennego wynagrodzenie oraz dodatkowe żywienie w sumie . . . . . zł 62 gr 00

VI. Cena rynkowa 500 gr chleba pyłowego na 1-go miesiąca sprawozdawczego wynosiła . . . . . " — gr 15

Naczelnik Więzienia

Kierownik Działu Pracy

Dnia . . . . . 193 . . . . . r.

Wzór Nr. 2

do § 13 przepisów, dotyczących kalkulacji kosztów robocizny więźniów.

Więzienie w.....
Rok 19.....

Zatrudniony w warsztacie:

KSIAŻECZKA ROBOCZA.

Nazwisko i imię więźnia .....
Nr. w księdze więźniów ..... (karny, śledczy)
Kategoria płacy.....
Wysokość wynagrodzenia za pracę:
a) do dyspozycji więźnia po wyjściu z więzienia zł..... gr.....
b) " " " podczas pobytu w więz. " " " zł..... gr.....
c) na dodatkowe żywienie . . . . . zł..... gr.....
Ogółem za jeden dzień pracy . . . . . zł..... gr.....
Wysokość nagrody za wykonanie jednego zadania dziennego ponad normę (sumy a i b podwojone) . . . . . zł..... gr.....

PRZEPISY DLA WIĘŹNIÓW.

1. Podczas pobytu w więzieniu, więźniowie obowiązani są do pracy według wskazań i rozporządzeń władzy więziennej.

2. Przy wykonywaniu robót więźniowie winni są bezwzględnie posłuszeństwo Straży Więziennej oraz majstrom kierującym robotami i dozorującym przy pracy.

3. Każdy więzień obowiązany jest wykonać w ciągu dnia całe normalne zadanie dzienne, wyznaczone przez władzę więzienną. Niewykonanie przepisanej ilości pracy bez uzasadnionej przyczyny, lub niedbałe jej wykonanie, oraz umyślne niszczenie materiałów lub narzędzi, niezależnie od kary dyscyplinarnej, pociągną za sobą częściowe, lub zupełne pozbawienie więźnia wynagrodzenia.

4. Jeżeli więzień z powodu złego stanu zdrowia lub innych uzasadnionych przyczyn nie może wykonać wyznaczonej mu pracy winien o tem donieść naczelnikowi więzienia lub jego zastępcy. Do czasu decyzji naczelnika lub jego zastępcy pracy przerywać nie wolno. W taki sam sposób postąpić należy jeżeli więzień ubiega się o wyznaczenie innego rodzaju pracy.

5. Wysokość wynagrodzenia za pracę więźnia, zatrudnionego przy robotach dochodowych, zależy od jego uzdolnienia i kwalifikacji fachowej, oraz sprawowania się w więzieniu.

Więźniów zatrudnionych dochodowo dzieli się na 3 kategorie.

Więźniowie fachowcy — dobrze wykwalifikowani, odznaczający się staranną i wydajną pracą ponad normę oraz wzorowem prowadzeniem się w więzieniu zaliczani są do kategorii I-ej.

Więźniowie fachowcy, mniej uzdolnieni, oraz ci z więźniów niefachowców, których praca jest ciężka lub w trudnych warunkach wykonywana i o ile odznaczają się wzorowem prowadzeniem się w więzieniu, zaliczani są do kategorii II-ej.

Pozostali więźniowie zatrudnieni dochodowo zaliczani są do kategorii III-ej.

Więźniowie za pilność i wzorowe prowadzenie się w więzieniu mogą być przenoszeni z niższej kategorii do następnej wyższej kategorii, zaś za karę — z wyższej do niższej kategorii.

6. Do I-ej kategorii może być zaliczonych nie więcej niż 20% ogółu zatrudnionych dochodowo więźniów, do II-ej kategorii nie więcej niż 40%, do III-ej kategorii wreszcie zalicza się pozostałych więźniów.

7. Wynagrodzenie więźnia zatrudnionego dochodowo liczy się w stosunku do wykonanej przez niego pracy.

Więźniowi zalicza się tylko wtedy pełną stawkę wynagrodzenia danej kategorii płacy, o ile wykona on w ciągu dnia pełne normalne zadanie dzienne, wyznaczone mu przez władzę więzienną, lub przepracuje przy wynajmie cały dzień roboczy.

W tymże stosunku liczy się dla każdego więźnia zatrudnionego dochodowo kwotę przeznaczoną na jego dodatkowe żywienie.

8. Więzień, który prócz całego wyznaczonego mu normalnego zadania dziennego wykona w tymże samym dniu przy robotach dochodowych drugie takie samo zadanie dzienne, lub jego część, wówczas za pracę wykonaną ponad ustaloną normę otrzymuje nagrodę w wysokości podwojonej stawki wynagrodzenia normalnego. Nie przysługuje mu jednak dodatkowe żywienie za wykonaną pracę ponad normę.

Nagroda może być przyznana najwyżej za jedno zadanie dzienne, wykonane w ciągu jednego dnia ponad normę.

9. Więzień nie otrzymuje ani wynagrodzenia, ani pieniędzy na dodatkowe żywienie, jeżeli w ciągu dnia wykona mniej niż jedną czwartą wyznaczonego mu zadania dziennego.

10. Więźniowi zatrudnionemu w charakterze ucznia przy nauce rzemiosła przysługuje wynagrodzenie i dodatkowe żywienie według III-ej kategorii płacy dopiero z chwilą wykonania przez niego 1/4 zadania dziennego najniższej kategorii.

11. Więźniowie, zatrudnieni przy ciężkich robotach gospodarczych więzienia, nieopłacanych z budżetu, otrzymują z funduszu, przeznaczonego na ten cel, premję według pełnych stawek III-ej kategorii płacy więźniów zatrudnionych dochodowo. Więźniowie ci nie otrzymują jednak sum, przeznaczonych na dodatkowe żywienie.

O ile wysokość miesięcznego funduszu na wymienione wyżej premje jest niewystarczająca na udzielenie premji wszystkim więźniom zatrudnionym w ciągu miesiąca przy gospodarczych robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu, to w tym wypadku władze więzienne udzielają premji według swego uznania tym więźniom, którzy najwięcej na to zasłużyli.

12. Wynagrodzenie za pracę zapisuje się na konto więźnia.

Półowę wynagrodzenia za pracę dochodową wypłaca się więźniowi dopiero przy opuszczeniu więzienia. Drugą półowę tego wynagrodzenia oraz przyznane nagrody za pracę wykonaną ponad normę przeznaczają się do dyspozycji więźnia podczas pobytu w więzieniu.

Do dyspozycji więźniów podczas pobytu w więzieniu przeznaczają się również w całości udzielone im premje za pracę przy gospodarczych robotach więzienia, nieopłacanych z budżetu.

Z pieniędzy przeznaczonych do rozporządzenia więźnia podczas pobytu w więzieniu może on za każdorazowym zezwoleniem władzy więziennej skutecznie wszelkie wydatki, dozwolone regulaminem więziennym.

13. Z pieniędzy przeznaczonych na dodatkowe żywienie mogą być zakupione dla więźnia wyłącznie tylko produkty żywnościowe.

14. Wynagrodzenie za pracę i wszelkie wydatki oraz obliczenia wpisuje się do książeczki roboczej więźnia, którą otrzymuje każdy więzień przy wyznaczaniu go do pracy.

15. Przy zwolnieniu z więzienia wypłaca się więźniowi całkowitą sumę pozostającą na jego rachunku.

PRZYCHÓD

Rok i miesiąc	Data	Ilość dni pracy lub wykonanych zadań dziennych		Wynagrodzenie za pracę normalną, przeznaczone:			c) nagroda za pracę wykonaną ponad normę	d) na dodatkowe żywienie	Ogólny przychód
		normalnych	ponad normę	a) do dyspozycji więźnia po opuszczeniu więzienia	b) do dyspozycji więźnia podczas pobytu w więzieniu	Razem			
				Z ł o t e i g r o s z e					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ROZCHÓD

Rok i miesiąc	Data	Wydano więźniowi lub odliczono				Pozostało			
		Z sum a)	Z sum b), c)	Z sum d)	Razem	Z sum a)	Z sum b), c)	Z sum d)	Razem
		Z	Ł	O	T	E	I	G	R
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

K O M U N I K A T

w sprawie powołania na komisję lekarskie funkcjonariuszów, zwolnionych w drodze dyscyplinarnej.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 7 marca 1935 r. Nr. D. I. 8859/Em/35 nadesłało następujące wyjaśnienie:

Jedna z władz naczelných zwróciła się do Ministerstwa Skarbu z pytaniem:

1) czy funkcjonariusz państwowy, zwolniony ze służby w drodze dyscyplinarnej, a nieposiadający 15-letniego okresu służby, zaliczalnych do wysługi emerytalnej, może być powołany na komisję lekarską w celu stwierdzenia niezdolności jego do służby, względnie w celu ustalenia utraty zdolności do pracy zarobkowej;

2) czy do rozstrzygnięcia w tych wypadkach właściwą jest władza naczelna danego funkcjonariusza, czy też ta władza, która powołana jest do orzekania o jego uprawnieniach emerytalnych.

Ponieważ kwestje te mogą być przedmiotem zainteresowania innych władz państwowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Przepis ustępu pierwszego, § 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy emerytalnej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 513) dotyczyć może jedynie tych osób, które — w razie uzyskania orzeczenia komisji lekarskiej, stwierdzającego utratę ich zdolności do służby — mogłyby korzystać z dobrodziejstw ustępu drugiego, art. 9 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (emerytura po 5 latach służby) oraz w tych wypadkach, gdy utrata zdolności zarobkowej, uzasadniałaby zastosowanie do danej osoby przepisów art. 11 lub 12 tejże ustawy.

Postanowienia ustępu ostatniego art. 30 cytowanej ustawy emerytalnej, — o ile to dotyczy funkcjonariuszów, przeniesionych w stan spoczynku na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego — nakazują atoli zachowanie przepisów ustępu pierwszego, art. 9 ustawy, wymagając temsamem dla tej kategorii funkcjonariuszów państwowych bezwzględniego posiadania okresu służby, uzasadniającego — w myśl obowiązujących w danym czasie przepisów emerytalnych — roszczenie do uzyskania uposażenia emerytalnego.

Z powyższego wynika, że w wypadku, gdy funkcjonariusz państwowy nie posiada co najmniej 15 lat służby, zaliczalnych z samego prawa do wysługi emerytalnej, a jako zwolniony na podstawie prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego, nie może również uzyskać prawa do uposażenia emerytalnego na zasadzie ustępu 2, art. 9 nie jest uprawniony do otrzymania emerytury wogóle, wobec czego postanowienia § 47 ust. 1 cytowanego na wstępie rozporządzenia z 28 maja 1934 r. zastosowania do niego mieć nie mogą i żądanie jego o powołanie na komisję lekarską nie może być uwzględnione.

Przechodząc z kolei do kwestji, dotyczącej właściwości władzy, która w omawianej sprawie jest powołana do orzekania, to — zdaniem Ministerstwa — skoro z danym funkcjonariuszem został stosunek służbowy rozwiązany, właściwą do powołania tegoż na komisję lekarską, jest władza, która winna orzekać o jego uprawnieniach emerytalnych.

Wprawdzie § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1931 r. o komisjach lekarskich (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 302) postanawia, że powołanie na komisję lekarską zarządza ta władza, która odnośnego funkcjonariusza przeniosła w stan spoczynku, to jednak z uwagi na przejęcie w myśl art. 10 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) całokształtu czynności, związanych z orzecznictwem w sprawach emerytalnych przez władze skarbowe, oraz ze względu na późniejszy przepis, zawarty w § 47 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 513), należy wnioskować, że cytowany wyżej ustęp 2 § 6 rozporządzenia z dnia 30 marca 1931 r. stał się nieaktualny.

K O M U N I K A T

w sprawie Związku Inżynierów Chemików.

Związek Inżynierów Chemików Rzeczypospolitej Polskiej — Warszawa, Aleje Ujazdowskie 47 m. 5, jako stowarzyszenie zawodowe, mające na celu w myśl zatwierdzonego przez władze państwowe statutu, obro-

nę praw i interesów zawodowych inżynierów chemików zobowiązał się na żądanie władz sądowych wskazywać osoby, które ze względu na swą wiedzę, doświadczenie zawodowe i inne kwalifikacje nadają się do pełnienia obowiązków biegłych sądowych w zakresie wszelkich spraw, wymagających znajomości wiedzy z zakresu chemii.

W związku z powyższem przy mianowaniu biegłych z tej dziedziny można w myśl § 6 ust. 2 rozporządzenia o biegłych sądowych z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 945) zwracać się do wymienionego Wyżej Związku o wydanie opinii co do kandydatów na biegłych.

Związek Inżynierów Chemików posiada swe oddziały na obszarze całego państwa.

K O M U N I K A T

w sprawie popierania akcji Ligi Morskiej i Kolonjalnej.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Liga Morska i Kolonjalna pragnąc zasilić Fundusz Obrony Morskiej, przeznaczony na rozbudowę naszej floty wojennej, tudzież Fundusz Akcji Kolonjalnej, przeznaczony do popierania handlu dalekomorskiego i polskiej ekspansji ludnościowej i gospodarczej, stara się o spopularyzowanie wśród najszerzych mas w kraju i na obczyźnie zagadnień morskich i kolonjalnych, przyczem posługuje się w pierwszym rzędzie wydawanymi przez siebie następującymi czasopismami:

- a) miesięcznik „Morze” — prenumerata roczna zł 12.—, nakład 140.000 egz.,
- b) miesięcznik „Polska na morzu” — prenumerata roczna zł 2.—, nakład 135.000 egz.,
- c) miesięcznik „Szkwał” — prenumerata roczna zł 6.—, nakład 20.000 egz.,
- d) kwartalnik „Sprawy morskie i kolonjalne” — prenumerata roczna zł 12.—, nakład 4.000 egz.

Ponieważ akcja Ligi dąży do zasilenia funduszy na rozbudowę naszej floty wskazane więc jest, by władze wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa udzielały Lidze jak najdalej idącego poparcia przy zbieraniu prenumerat na wymienione wyżej czasopisma.

K O M U N I K A T

w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych.

Do wiadomości urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości, stosownie do § 3 reg. og. zawiadamia, że w Nr. 2 i 4 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za 1935 r. poz. 33 i 80 ogłoszono wykładnię ustawy o opłatach stemplowych.

RUCH SŁUŻBOWY.

Ruch służbowy w sądownictwie.

W okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Mianowani aplikantami: Wacław Kownas — z dn. 4 lutego 1935 r., Witold-Stanisław Dłużniewski i Tadeusz Wawrzynowicz — z dn. 8 lute-

go 1935 r., Wiktor Gołdyra, Dawid Wałchowicz i Abus Zygmant — z dn. 21 lutego 1935 r., Marja-Gabryela Mazurówna — z dn. 27 lutego 1935 r.

Zwolnieni na skutek podań aplikanci: Abraham-Michel Trachter — z dn. 4 lutego 1935 r., Helena Wąsowska — z dn. 6 lutego 1935 r. i Aleksander Klajnman — z dn. 9 lutego 1935 r.

W okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

Zwolnieni na skutek podań aplikanci: Hanna Hartglas, Stefan Marcinkowski — dn. 2 lipca 1934 r. (Warszawa); Lejb Macocki — dn. 5 lipca 1934 r. (Warszawa); Izrael Chenciner, Leon Szyfmanowicz — dn. 9 lipca 1934 r. (Warszawa); Tadeusz Sosnowski — dn. 13 lipca 1934 r.; Wincenty Mikucki — dn. 14 lipca 1934 r.; Janina Kobierzycka — dn. 23 lipca 1934 r.; Maksymilian Kerner — dn. 26 lipca 1934 r.; Andrzej Janusz Pasierbiński, Emil Jakubiczka — dn. 28 lipca 1934 r., Tadeusz Piekarski — dn. 30 lipca 1934 r.; Wacław Moryciński — dn. 31 lipca 1934 r.; Jerzy Jasiński — dn. 11 sierpnia 1934 r.; Daniel Kotowicz — dn. 29 sierpnia 1934 r.; Marja-Agata Ziemska — dn. 4 września 1934 r.; Piotr Durkacz — dn. 4 września 1934 r.; Paulina Lederówna — dn. 7 września 1934 r.; Tadeusz Blumental — dn. 19 września 1934 r.; Władysław Doleżał, Matjas Cwajbaum, Jerzy Rogowicz, Stefan Pruss — dn. 20 września 1934 r. (Warszawa); Arnold Goldstein — dn. 24 września 1934 r. (Łódź); Lejb Szymkiewicz — dn. 2 października 1934 r. (Łódź); Ryszard Niedźwiedź — dn. 5 października 1934 r.; Mojżesz Rozenberg — dn. 6 października 1934 r.; Edmund Zajac — dn. 8 października 1934 r. (Warszawa); Lejb Grynberg — dn. 11 października 1934 r. (Siedlce); Stefan Mantinband — dn. 11 października 1934 r. (Łódź); Bronisław Olszewski — dn. 12 października 1934 r.; Jan Doroba — dn. 13 października 1934 r.; Leon Rabinowicz, Edward Bednarowicz — dn. 16 października 1934 r., Lech Kozierowski — dn. 18 października 1934 r. (Warszawa); Efraim Rokman — dn. 22 października 1934 r. (Łódź); Szoel Herszman — dn. 25 października 1934 r. (Warszawa); Elja Rubinsztejn — dn. 26 października 1934 r. (Łódź); Tobiasz Berkal, Szymon Rogoziński — dn. 27 października 1934 r. (Łódź); Stefan Boleśław Szumowski, Czesław Dyląg, Rafał Halperin — dn. 2 listopada 1934 r. (Warszawa); Anna Sadowska, Jakób Arkin — dn. 3 listopada 1934 r. (Warszawa); Józef Tykociński, Franciszek Walecki, Majer Birger — dn. 5 listopada 1934 r. (Warszawa); Józef Grincajg — 8 listopada 1934 r. (Łódź); Marjan Grabski — dn. 10 listopada 1934 r. (Warszawa); Aron Najfeld — dn. 21 listopada 1934 r. (Warszawa); Jan Mero-Merwasser — dn. 30 listopada 1934 r. (Warszawa); Abram Sztern — dn. 5 grudnia 1934 r. (Łódź); Adam Borowski — dn. 5 grudnia 1934 r. (Sosnowiec); Stanisław Misiakowski — 6 grudnia 1934 r. (Warszawa); Samuel Reznik — dn. 14 grudnia 1934 r. (Warszawa); Zdzisław Pirszel — dn. 17 grudnia 1934 r. (Sosnowiec); Bonawentura Jerzy Toeplitz — dn. 17 grudnia 1934 r.; Zbigniew Lewiński — dn. 20 grudnia 1934 r. i Tadeusz Michalski — dn. 27 grudnia 1934 r. (Warszawa).

Zwolnieni z urzędu aplikanci: Berek Mark — dn. 23 lipca 1934 r., na zasadzie § 2 art. 255 pr. o u. s. p. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 863 z 1932 r.) — Warszawa; Janusz Maciej Lefas — dn. 19 września 1934 r., na zasadzie § 29 p. a Rozp. Min. Spraw. z dn. 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 825) — Warszawa; Jerzy Stanisław Nowak — dn. 16 października 1934 r., na zasadzie § 29 p. a Rozp. Min. Sprawiedl. z dn. 25 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 825) — Warszawa; Tomasz Strzałecki — dn. 16 października 1934 r., na zasadzie § 2 art. 255 pr. o u. s. p. — Warszawa; Mieczysław Lucjusz — dn. 24 listopada 1934 r., na za-

wskutek śmierci:

Dr. Julian Landau we Lwowie, Dr. Stefan Hałaj w Kopyczyńcach, Ostap Postrychacz w Tarnopolu, Antoni Łopuszański w Dolinie, Dr. Maksymilian Majer Allerhand w Jaworowie;

wskutek rezygnacji z dalszego wykonywania adwokatury:

Dr. Adolf Ameisen w Przemyślu, Dr. Aleksander Rapaport w Tarnopolu.

Zawieszeni w czynnościach:

Dr. Michał Bodnar w Kosowie w wykonaniu wyroku Sądu Dyscyplinarnego Izby Adw. we Lwowie i wyroku Senatu Disc. przy Sądzie Najwyższym w Warszawie; substytucję kancelarii powierzono Dr. Ostapowi Kopciuchowi, adw. w Kosowie.

Dr. Gustaw Katz w Złoczowie — w wykonaniu postanowienia Senatu Disc. przy Sądzie Najwyższym w Warszawie zawieszony do prawomocnego ukończenia postępowania dyscyplinarnego; substytutem kancelarii ustanowiono D-ra Mojżesza Hessla w Złoczowie.

Dr. Izydor Hołubowicz w Załóżcach w wykonaniu uchwały Sądu Dyscyplinarnego zawieszony aż do prawomocnego ukończenia postępowania dyscyplinarnego; substytutem ustanowiono D-ra Eljasza Sałamachę, adw. w Załóżcach.

Eljasz Rubin vel Ruben, aplikant adwokacki we Lwowie, na mocy wyroku Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej we Lwowie został skreślony z listy aplikantów.

BIBLIOGRAFJA.

Wyszła z druku nakładem Ministerstwa Sprawiedliwości broszura p. t. „Prawo upadłościowe i prawo o postępowaniu układowem”.

Format kieszonkowy. Szczegółowe skorowidze. Cena w oprawie 1 zł 75 gr, bez oprawy — 1 zł. Do nabycia w Administracji Dz. Ustaw (Długa 50).

Warszawa, Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

Nr. 75372.

Konto czekowe w P. K. O.: Dziennik Urzędowy Min. Sprawiedl. Nr. 30122. Cena 40 gr.

Od Administracji: Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości wynosi 2 zł kwartalnie, 8 zł rocznie. Prenumeratę opłacać należy przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.